

Жахлива подія,— сказала курка, яка мешкала зовсім в іншому кінці міста, а не там, де трапилась подія.— Жахлива подія в курнику. Я прямо не зважуюсь тепер спати сама. Добре, що нас багато на сідалі.

І вона почала розповідати, та так, що у всіх курок пір'їнки піднялись, а у півня гребінець зморщився. Так, так, істинна правда!

Але ми почнемо спочатку, а почалося все в курнику в іншому кінці міста.

Сонце заходило, і всі курки вже були на сідалі. Одна з них, біла коротконіжка, курка з усіх боків добропорядна і поважна, яка постійно несла належну кількість яєць, зручно вмостившись, почала перед сном чепуритись і розправляти пір'їнки. І ось одна маленька пір'інка вилетіла й упала на підлогу.

— Бач як полетіла,— сказала курка.— Та дарма, чим більше я чепурюсь, тим роблюся вродливішою!

Це було сказано так, жартома,— курка взагалі була веселої вдачі, але це ніскільки не заважало їй бути, як уже сказано, дуже й дуже добропорядною куркою. З цим вона й заснула.

В курнику було темно. Курки всі сиділи одна біля одної і та, що сиділа поруч з нашою куркою, не спала ще: вона не те щоб навмисне підслуховувала слова сусідки, а, так, слухала впівуха — так і слід робити, якщо хочеш жити в злагоді з близькими! І ось вона не втерпіла й шепнула іншій своїй сусідці:

— Чула? Я не хочу називати імен, але тут є курка, яка ладна вискубти собі все пір'я, щоб бути вродливою. Коли б я була півнем, то зневажала б її!

Над курками сиділа в гнізді сова з чоловіком та дітками: у сов вуха гострі, і вони не пропустили жодного слова сусідки. Всі сови при цьому посилено водили очима, а совиха махала крилами, наче віялами.

— Т-с-с! Іє слухайте, дітки! Втім, ви, звичайно, вже чули? Я теж.. Ох! Прямо хоч вуха затуляй. Одна з курок до того з глузду з'їхала, що почала вискубувати собі пір'я прямо на очах у півня!

— *Prenes garde aux enfants!** — сказав сова-батько,— Дітям зовсім не варто слухати подібне!

— Треба буде все-таки розповісти про це нашій сусідці сові, вона така приємна особа!

І совиха полетіла до сусідки.

— Пу-гу, пу-гу! — загукали потім обидві сови прямо над сусідньою голуб'ятнею.-Ви чули? Ви чули? Пу-гу! Одна курка вискубла собі все пір'я через півня! Вона замерзне, замерзне до смерті! Якщо ще не замерзла! Пу-гу!

— Тур-тур! Де, де? — затуркотіли голуби.

— На сусідньому дворі! Це майже на моїх очах було! Прямо непристойно й казати про. це, але це істинна правда!

— Віримо, віримо! — сказали голуби й затуркотіли до курок, які сиділи внизу.

— Тур-тур! Одна курка, говорять, навіть дві, вискубли собі все пір'я; щоб привернути до себе увагу півня. Ризикована витівка. Адже можна застудитися і померти, та вони вже й померли!

— Кукуріку! — заспівав півень, злітаючи на паркан.— Прокиньтесь! — В самого очі ще зовсім злипалися від сну, а він уже кричав: — Три курки загинули від нещасливого кохання до півня! Вони вискубли собі все пір'я. Така неприємна історія! Не хочу мовчати про неї! Нехай лине по всьому світу!

— Нехай, нехай! — запищали кажани, закудахкали курки, закричав півень. .

— Нехай, нехай!

І історія долинула до того місця, звідки започаткувалась.

— П'ять курок,— розповідалось тут,— вискубли собі все пір'я, щоб показати, хто з них більше схуд від кохання до півня! Потім вони закливали одна одну до смерті на ганьбу і сором всьому своєму родові і на збиток своїм господарям!

Курка, яка загубила одну пір'їну, звичайно, не впізнала своєї власної історії і, як курка з усіх боків добропорядна, сказала:

— Я зневажаю цих курок! Але таких же багато! Про подібне не можна, однак, мовчати! І я, з свого боку, зроблю все, щоб ця історія потрапила до газет! Нехай вона рознесеться по всьому світу — ці курки і весь їхній рід варті того!

І в газетах дійсно опублікували всю історію, і це істинна правда: одній маленькій пір'їнці зовсім легко перетворитись аж в п'ять курок!